

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 319/CA/2009

Şedință publică de la 29.09.2009

Completul compus din:

PRESEDINTE

Grefier

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta SC ~~INTERDAN SRL~~ SRL, cu sediul în loc. ~~Bihor~~, str. ~~Oradea~~ nr. ~~11~~, jud. ~~Oradea~~, în contradictoriu cu părâta D.G.F.P. BIHOR ORADEA, cu sediul în loc.Oradea, str.D.Cantemir nr.2/B, jud.Bihor, având ca obiect anularea actului administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu se prezintă nimeni.

Procedura completă.

Se constată că, dezbaterea cauzei a avut loc la data de 15 aprilie 2009, când părțile prezente au pus concluzii care au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărârea când s-a dispus amânarea pronunțării hotărârii pentru data de ~~15.05.2009~~, după care:

TRIBUNALUL
DELIBERÂND,

Constată că, prin cererea înregistrată la Tribunalul Bihor, la data de 18.09.2008, legal timbrată, reclamanta SC ~~INTERDAN SRL~~ SRL, a chemat în judecată pe părâta D.G.F.P. BIHOR ORADEA și a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei nr. ~~36/18.09.2008~~ emisă de părâtă, a raportului de inspecție fiscală nr. ~~150/2008~~, precum și a deciziei de impunere nr. ~~36/18.09.2008~~ și, pe cale de consecință exonerarea sa de la plata sumelor stabilite în sarcina sa prin aceste acte administrative.

Cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii sale, reclamanta a arătat că, activitatea sa a fost supusă mai multor inspecții fiscale, dintre care cea dintâi a avut în vedere perioada cuprinsă între 01.09.2001-31.12.2006, societatea fiind verificată din punct de vedere al TVA-ului, fiind întocmit în acest sens raportul de inspecție fiscală nr. / și decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. /, prilej cu care nu s-au stabilit în sarcina sa nici un fel de diferențe, apreciindu-se că TVA-ul a fost colectat potrivit legii.

Cea de-a doua inspecție a avut în vedere perioada cuprinsă între 01.01.2007 - 31.03.2007, societatea fiind verificată și sub aspectul TVA-ului, verificare finalizată cu raportul de inspecție fiscală nr. /, și decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. /, prin care s-a constat că TVA-ul a fost legal colectat. S-a arătat că perioada anterioară nu a mai fost supusă verificării, fiind considerată de către inspectorii fiscali ca verificată.

A mai arătat că cea de-a treia inspecție fiscală, ce face obiectul litigiului, a fost anunțată prin avizul de inspecție fiscală nr. /, prin care se notifica efectuarea unui control fiscal începând cu data de 11.04.2008, ce va avea în vedere perioada de la ultimul control la zi.

În urma verificării situației fiscale, s-a întocmit decizia de impunere fiscală nr. /, prin care i s-a stabilit o bază de impunere suplimentară și obligația de a achita suma de lei, din care lei TVA aferent perioadei 01.01.2003 - 31.12.2007, iar lei majorări de întârziere aferente acestui TVA.

Reclamanta a arătat că, nici avizul, nici raportul de inspecție fiscală menționate nu fac vorbire de referatul nr. /, prin care s-ar fi dispus reverificarea perioadelor anterioare sub aspectul TVA-ului aşa cum se susține de către părâta în cauză.

Reclamanta a susținut că aceste acte administrativ fiscale sunt nelegale, motiv pentru care a formulat contestație împotriva lor soluționată prin decizia nr. /, prin care a invocat încălcarea prev.art.105 C.p.fiscală.

În acest sens s-a arătat că societatea a mai fost verificată sub aspectul TVA-ului pentru perioada în litigiu, la aceea dată constatăndu-se că TVA-ul este corect calculat. A invocat faptul că alin. 3 al textului de lege invocat anterior, stabilește în mod imperativ că inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, pentru fiecare taxă și pentru fiecare perioadă suspusă impozitării.

Chiar dacă prin excepția prevăzută de lege, conducătorul inspecției fiscale, poate dispune reverificarea unei perioade, a susținut că în spatele această excepție nu este aplicabilă. În argumentarea acestei susțineri a arătat că, referatul nr. /A/..., prin care se susține că s-ar fi dispus reverificarea, a fost întocmit, în opinia sa, „pro causa” și a primit un număr / A, ceea ce atrage concluzia că a fost înregistrat ulterior.

Pe de altă parte, s-a arătat că și în situația în care s-ar fi dispus reverificarea, în condiții legale, potrivit art. 105 alin.3 C.pr.fiscală, aceasta presupunea existența unor date suplimentare necunoscute inspectorilor fisali, la data efectuării verificărilor anterioare, sau a unor erori de calcul, ceea ce, se afirmă, nu este cazul.

Cât privește borderourile de repartiție la care se face referire, reclamanta a considerat că nu pot fi apreciate ca date suplimentare, întrucât ele sunt documente justificative primare, înregistrate în contabilitatea societății și care au fost avute în vedere la efectuarea primelor inspecții fiscale, chiar dacă nu se face referire în mod expres la ele.

Sub aspectul fondului cauzei, a invocat art. 4 alin.1 lit.e Legea nr. 345/2002, și art.141 alin.2 lit.e din L 571/2003, din cuprinsul căror rezultă că, arendarea este scutită de plata taxei pe valoare adăugată.

Pârâta DGFP Bihor, prin întâmpinarea formulată, a solicitat respingerea cererii și menținerea actelor administrative atacate ca legale și temeinice.

În susținerea poziției sale, a arătat că pentru perioada 01.08.2003-31.12.2007, reclamanta a înregistrat în evidență contabilă contravalorele arendei în natură plătită unor persoane fizice, proprietari de teren, în schimbul dreptului de folosință asupra acestuia, în baza contractelor de arendă încheiate cu proprietarii, în valoare de ... lei, pentru care nu a colectat și plătit TVA aferent, în sumă de ... lei.

A invocat în drept prev.art.1 alin.2 art.3 alin.1 și art.29 pct.c lit.a și pct.d lit.a din L 345/2002, privind taxa pe valoarea adăugată precum și prev.art.126, art.128, art.130 și art.150 alin.1 lit.a din Codul fiscal, apreciind că aceste texte de lege, consideră ca fiind livrare de bunuri, plata prin produse agricole acordate în natură către persoanele fizice proprietare de terenuri în schimbul cedării dreptului de a utiliza terenurile în cauză, aceasta fiind o operațiune impozabilă din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, acesta fiind motivul pentru care în sarcina reclamantei s-a stabilit obligația de a colecta TVA în sumă de ... lei.

Raportat la susținerea reclamantei legată de faptul că, s-au făcut multe verificări cu privire la aceeași perioadă, a invocat alin. 3 al art.105 din Codul de pr.fiscală care prevede o excepție de la regulă și care constă în aceea că se poate decide reverificarea unei anumite perioade de către conducătorul inspecției fiscale competent dacă de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție apar date suplimentare, necunoscute inspectorilor fiscale la data efectuării verificărilor.

A susținut că, datele suplimentare, au rezultat cu ocazia efectuării inspecției generale, când inspectorii au constatat că reclamanta a achitat arenda și în perioada anterioară datei 31.03.2007 fără a respecta prevederile legale sub aspectul colectării TVA-ului.

Acesta a fost motivul pentru care organele de control, au întocmit un referat pentru aprobarea reverificării TVA-ului pentru perioada cuprinsă între 01.01.2003-31.12.2007.

Analizând probele administrate instanța a constatat următoarele:

Societatea reclamantă a făcut obiectul a trei inspecții fiscale, relevante sub aspectul litigiului de față.

Initial a fost supusă verificării perioada cuprinsă între 01.09.2001-31.12.2006, inspecția încheindu-se cu întocmirea raportului de inspecție fiscală nr. 100/10.07 din cuprinsul căruia rezultă „că s-au verificat integral documentele justificative ce au stat la baza înregistrării TVA deductibilă și colectată în jurnale pe perioada verificată și nu s-au constatat deficiențe”.

Ulterior în urma altei inspecții fiscale, a fost verificată perioada cuprinsă între 01.01.2007 - 31.03.2007, inclusiv sub aspectul TVA, întocmindu-se raportul fiscal nr. 100/10.07, din cuprinsul căruia rezultă că societatea nu are deficiențe sub aspectul TVA-ului.

Apoi, în urma avizului de inspecție fiscală nr. 100/10.07, reclamanta a fost anunțată că va avea loc o inspecție fiscală generală ce va viza perioada scursă de la data ultimului control de fond până la zi.

În urma acestei inspecții a fost întocmit raportul de inspecție fiscală contestat înregistrat sub nr. 100/20.07.08, prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații suplimentare de plată, cu titlu de diferență TVA, inclusiv pentru perioada ce a făcut obiectul verificărilor anterioare, respectiv 01.01.2003 - 31.12.2007, în sumă de 1.300 lei și 2.671 lei majorări de întârziere.

În temeiul acestui act s-a întocmit decizia de impunere nr. 100/20.07.2008, emisă de DGFP.

Împotriva acestor acte administrativ fiscale reclamanta a formulat contestația pe cale administrativă, care a fost respinsă prin decizia nr. /144/ din 10.03.2013 a DGFP Bihor.

Instanța reține că aceste obligații de plată au fost stabilite în sarcina reclamantei reținându-se obligația să de a colecta și plăti la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă produselor agricole acordate în natură, persoanelor fizice proprietare de terenuri, cu titlu de contravaloare a arendei plătite acestora în natură, în baza contractelor de arendă.

Sub acest aspect reclamanta a invocat mai întâi nelegalitatea actelor administrativ fiscale prin raportare la dispozițiile imperitive ale art. 105 C.p.fiscală.

Potrivit art.105 alin. 1 și 3 Cod pr.fiscală, referitor la regulile de inspecție fiscală „*Inspectia fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere și „se efectuează o singura data pentru fiecare impozit, taxa, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioada supusa impozitării. Prin excepție, conducătorul inspecției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscale la data efectuarii verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora”.*

Prin raportare la aceste dispoziții imperitive instanța reține că susținerile reclamantei sunt întemeiate și că perioada pentru care i s-au stabilit obligațiile fiscale suplimentare prin actele administrative atacate au făcut obiectul altor inspecții fiscale finalizate cu actele de control anterior menționate și care au vizat expres situația societății sub aspectul colectării TVA-ului.

Pe de altă parte, după cum se poate observa, într-adevăr textul de lege prevede și o excepție de la regula menționată, care îndreptățește pe conducătorul organului fiscal să disponă o reverificare a unei perioade dar numai dacă apar date suplimentare necunoscute la data efectuarii verificării, ori erori de calcul.

În acest sens, părâta a afirmat că aceste condiții cumulative au fost îndeplinite, respectiv, organul fiscal competent a dispus reverificarea prin referatul nr. /A/ intrucât au apărut date noi, adică dovezi ale necollectării TVA-ului aferent distribuției produselor agricole după cum reiese din borderourile de repartiție.

Însă după cum afirmă reclamanta și reiese explicit din rapoartele de inspectie fiscală anterioare, inspectorii fiscale au avut în vedere toate

~~Documentele justificative din contabilitate (jurnalele de cumpărări și vânzări, balanțele de verificare etc.), inclusiv aceste borderouri de partitie care deși nu au fost enumerate în actele de control au stat la baza întocmirii documentelor contabile finale.~~

Pe de altă parte, instanța constată că, în niciunul dintre rapoarte nu s-a reținut că societatea ar fi încălcat obligația de a conduce contabilitatea, ori că nu ar fi evidențiat toate operațiunile în contabilitate.

Prin raportare la aceste împrejurări, se ajunge la concluzia că, în realitate nu au existat date suplimentare necunoscute și nici erori de calcul, astfel cum pretind prevederile art. 105 alin.3 c. pr. fiscală.

Instanța reține că reclamanta a invocat neregularități și sub aspectul înscrisului constatator al deciziei organului competent prin care s-a dispus reverificarea, împrejurare care, coroborată cu cele anterior reținute prezintă relevanță și este de natură a crea suspiciuni sub aspectul datei înregistrării sale, întrucât este adevărat că în raportul de inspecție fiscală contestat, nu se face trimitere cum ar fi fost normal la acest referat cu nr. ~~105/2010~~ prin care s-a dispus reverificarea ci doar la avizul inițial nr. ~~105/2010~~, ce anunță inspecția.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 18 din L 554/2004, privind contenciosul administrativ admite în întregime cererea formulată și pe cale de consecință dispuse anularea actelor administrativ-fiscale contestate, respectiv decizia nr. ~~105/2010~~ emisă de pârâtă, raportul de inspecție fiscală nr. ~~105/2010~~, precum și decizia de impunere nr. ~~105/2010~~ și exonerează pe reclamantă de la plata sumelor stabilite în sarcina sa prin aceste acte administrative, fără a mai intra în analiza celorlalte susțineri ale părților a căror analiză apare de prisos prin raportare la cele reținute.

În temeiul art.274 C.p.c. obligă pe pârâtă la plata sumei de 4,30 lei cheltuieli de judecată constând în taxa de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamanta SC ~~RODAN TRONIC~~
SRL, cu sediul în loc. ~~Oradea~~, str. ~~Avram Iancu~~, nr. ~~105~~, jud.Bihor,
împotriva pârâtei D.G.F.P. BIHOR ORADEA, cu sediul în loc.Oradea,
str.D.Cantemir nr.2/B, jud.Bihor, și în consecință;

Dispune anularea deciziei nr. 1/2008, a raportului de inspecție fiscală nr. 1/2008 și a deciziei de impunere nr. 1/2008 emise de părătă și exonerează pe reclamantă de la plata sumelor stabilite în sarcina sa prin aceste acte administrative.

Cu cheltuieli de judecată în sumă de 100 lei.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 29 aprilie 2009.

PREȘEDINTE

GREFIER

RED.I.G./28.05.2009
Dact.M.M./4 ex./2 com.

